

מכון זכרון "יעקב יוסף"

ספינקא

לקבלת הגליון ניתן לפנות למייל:

4197584@gmail.com

או בפלאפון: 053-4197584

גליון הבא מס' 229 יצא בעו"ה

חודשי האיתונים, ימים נוראים,
תשפ"ז הבעל"ט

דרכי יעקב יוסף

להפצת תורת רבותינו הק' מספינקא זי"ע

גליון מס' 228 לחודש אלול תשפ"ו,

יו"ל ע"י מכון זכרון "יעקב יוסף" ע"ש רבינו כ"ק אדמו"ר זצוק"ל

שרימה אותו והחליף לו לאה במקום רחל, נתגלגל הרבר שי"ר
מצרימה.

(כ"ק מרן רבינו חקל יצחק זי"ע)

אתם נצבים היום כלכם לפני ד' אלהיכם ראשיכם שבטיכם ושוטריכם
כל איש ישראל. נצבים

ידוע המדרש (בפר' וישלח) שפעם אחת כעס הארי מלך החיות,
התאספו החיות על מנת לפייסו ולא ידעו מי ילך לפייסו, אמר השועל
אני אלך שיש לי שלש מאות משלים (ותירוצים) כדי לפייסו,
כשהתחיל לילך לארי נעצר ואמר שכחתי מאה משלים, אמרו לו
החיות יספיקו גם מאתיים משלים, הלך עוד ואמר שכחתי עוד מאה,
אמרו די לנו גם במאה התירוצים הנותרים לך, כשהגיעו לאריה אמר
השועל שכחתי הכל ועכשיו ילך כל אחד ויפייס את הארי ועי"ש, ובוה
נ"ל להסביר את הפסוק "אתם נצבים היום" "היום" מרמז על ראש
השנה כדאיתא בזה"ק (וכן פרשה זו נקראת בשבת הסמוכה לר"ה
שאז כל יהודי צריך להתנייב ליום הדין" - עבודת ישראל)
וכשמתקרבין הימים הנוראים מבקשים בני ישראל מהצדיק שיבקש
בעדם, וימליץ עליהם כל טוב, ושיתפלל ויעתיר בעבורם ביום הדין.
ומה הצדיק עושה? מורה להם את הדרך אשר ילכו בה, וכשמגיעים
קרוב להיכל המלך, אומר להם הצדיק כעת יבקש כל אחד על עצמו,
ושמעתו לספר בשם הצדיק הקדוש רבינו אלימלך מליזענסק
זצלה"ה, שפעם אחת כשהתאספו והתקבצו אליו מתלמידיו ביום ר"ה,
אמר להם שכל אחד יתפלל על עצמו, כי אין בכוחו לכוון את כולם
בתפלתו, וז"ל הפסוק "ואתם נצבים היום כלכם לפני ד' אלהיכם" הנה
היום שהוא ראש השנה עומדים כולכם ע"י הקב"ה וכל אחד יתפלל על
נפשו ובוה ורווח ליה.

(כ"ק מרן רבינו בעל אמרי יוסף זי"ע)

וילך משה ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד
לצאת ולבוא. וילך
הדיוקים רבו כאן: א. הלא אין מגלים לאדם שמלאו ימיו ושנותיו א"כ
מניין ידע משה שכבר בא עתו? ב. מילת "היום" מיותרת לכאורה? וי"ל
שדרך עבודת ד' היא בעליות ובידידות, ואי אפשר שהצדיק יעלה
תמיד במדרגותיו וילהט בעבודת ד', אלא יש לו גם ידידות. אולם אין
לו להתעצב על מה שירד ונפל ממדרגותיו, כי הוא ירידה לצורך עליה,
שכן לו היה הצדיק עובד את הד' ברציפות ועולה במהרה ממדרגה
למדרגה, הרי היתה נפשו יוצאת מחמת השתוקקות, ורק כשמגיע זמנו
ועתו של הצדיק לעלות למרום, הקב"ה משפיע עליו מ"אור הגדול"
והצדיק מגיע למדרגה הנשגבה, אז מתרבה תשוקתו לד' והוא עובר מן
העולם. בזה מפרש ה"אור החיים" הקב"ה, 'בקרבתם לפני ד' יומותו' 'גדב
ואביהו הגיעו למדרגה הגבוהה שהיא קרוב לד' ומחמת השתוקקותם
פרחה נשמתם' 'וימותו'. וז"ש משה רבינו "בן מאה ועשרים שנה אנכי
היום", כל חיי עמלתי קשות לתקן הניצוצות ורבו הירידות, ו"היום"

מילי דאבות - לפרשיות החודש

לקוטי אמרים מספרי רבותינו הק' זי"ע א

והיה בקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם אתם קרבים היום
למלחמה, אל ירך לבבכם. שופטים

פסוק זה ענינו בחודש תשרי, שבו שולט שם הוי"ה בסדר "והי"ה" "מי
הצירוף של שם הוי"ה בחודש תשרי מתקבל מסופי תיבות הפסוק
"ויראו אותה שרי פרעה" ששים הוי"ה הוא בסדר של "והי"ה" ("בחודש
זה שבו שולט הצירוף "והי"ה" אוי "בקרבכם אל המלחמה", היינו
מלחמת היצר שהסט"א ומקטרגיו לזהמים נגדכם בכל עוז ותוקף, וכן
"אתם קרבים היום למלחמה", "היום" איתא בזה"ה שהוא ראש השנה.
גם ביום הזה עומד היצח"ר ללחום בכם, ותפקידו של הכהן - הצדיק
לחזק ולומר לכם "אל ירך לבבכם" וכו' כי הרי יהיה בעזרכם.

(כ"ק מרן רבינו בעל אמרי יוסף זי"ע)

ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו. כי תצא
נראה לפרש ע"ד ששמעתי ממורי זצלה"ה (והוא רבינו המהרי"א
מזידיטשוב) שאמר בשם הצדיק הקדוש מלובלין בפ' הנמ" הא
צורבא מרבנן מדרחמין ליה בני מתא) "פי' ת"ח שבני העיר אוהבין
אותו. סימן" (על דלא מוכח להו במילי דשמיא, "ודקדק אמרו "במילי
דשמיא"? ואמר: כי המוכיח לחבירו בדברי מוסר אינו פועל בזה כלום
אם אינו צדיק גמור, כמו שאמרו רז"ל תמה אני אם יש מי שיוזע
להוכיח כי יכול להיות שחבירו לא ישמע לו, רק הצדיק צריך לקדש
עצמו ולטהר את גופו כ"ב שלא יצטרך לומר מוסר רק כשיראו אותו
יקחו מוסר ממנו מכל תנועה ותנועה, ולכן אמר "במילי דשמיא" היינו
שאנו מוכיח להם "במילי דשמיא דיריה ולו"א הפסוק "ובערת הרע
מקרבך" היינו שתנ"י הרע מקרבך ותתקן את עצמך ממילא "וכל
ישראל ישמעו ויראו" היינו שהם יקחו מוסר מוסר ולא תצטרך לומר
להם כלל. (שוב ראיתי בספח"ק "היכל הברכה" קרוב לפי" זה ואמנם
אין מדרש בלא חידוש ועי"ש ותראה ההפרש בין דבריו הקדושים
לרברי.

(כ"ק מרן רבינו בעל אמרי יוסף זי"ע)

ארמי אויבד אבי וירד מצרימה. כי תבוא
וקשה: הרי לבן לא גרם ליעקב לרדת למצרים? (ועיין ברש"י שהדגיש
בזה). וי"ל כר, איתא במס' שבת "בשביל משקל שני סלעים מילת
"מילת" בו אחיו ומכרוהו, ונתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים "ואילו
לבן הארמי לא היה פירושו משי כתונת פסים) שנתן יעקב ליוסף יתור
משאר בניו, נתקנאו מרמה את יעקב אלא נותן לו את רחל בראשונה
לאשה, הרי יוסף היה הבכור ואז לא היו אחיו מקנאין בו אם אביו היה
נותן לו יותר מהם, כי הרי הוא הבכור. וזהו ע"י "ארמי אויבד אבי

הנני רואה שיש לי בהירות גדולה שלא היתה בחיי סימן שהגיע עתי וזמני. וז"ש "לא אוכל לצאת ולבוא" שאין לי כבר יותר ידידות ועלויות בעבודת ר', זה סימן שמלאתי שנותי.
(כ"ק מרן רבינו בעל אמרי יוסף זי"ע)

קטע זה מלוקט בלשונו הקדוש של רבינו מרן ה"אמרי יוסף זי"ע בענין לתקן את המדות הרעות ולהעלותן.

כי תהיין לאיש שתי נשים וגו' לא יוכל לבכר וגו'.

ידוע כי יש ב' דרכים לעבודת השי"ת. הדרך ה-א'. ללכת בדרך התורה ולעשות רק טוב ולעבוד השי"ת במדות הטובות. ודרך ה-ב'. הוא לעבוד את השי"ת גם במידות הרעות דהיינו כעס ורציחה וכדומה. כנודע מספח"ק וכמו שנודע מהצדיק הקדוש ר' משה לייב מסאסוב זללה"ה שאמר דאף במידת אפיקורסות צריכין לעבוד השי"ת, דהיינו אם יראה עני שהוא רעב לאכול לא יאמר שיש לו בטחון אף אם הוא לא יתן לו לאכול, לא יעזוב אותו השי"ת וירזמן לו לאכול, לא יאמר כך. רק אז צריך להשתמש במידת אפיקורסות ולומר שאם הוא לא יתן לאכול ימות ברעב וכדומה בזה. כללו של דבר כל המידות רעות צריך האדם להביאם אל הקדושה ולעבוד עמהם את השי"ת. והנה ידוע מספח"ק שהדרך ה-ב' הוא יותר חשוב לפני השי"ת... וכ"ז נזכר לרמזו כאן בפסוק "כי תהיין לאיש שתי נשים וגו' האחת אהובה" היינו הדרך ה-א' נקרא אהובה שעובד השי"ת במידות האהובות לפני השי"ת. והאחת שנואה "היינו הדרך ה-ב' הנקרא שנואה על כי עובר השי"ת גם במידות השנואות לפניו". והיה הכן הבכור לשנואה "היינו כי הדרך ה-ב' הוא יותר חשוב לפני השי"ת" והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו "היינו לעתיד לבוא כשינחילו את בניו הצדיקים" לא יוכל לבכר "וגו' והבן כל הענין עד"ז. שוב ראיתי בספח"ק "דעת משה פר' וישלח בשם הקדוש מו"ה ברוך זללה"ה שפי' קרוב לזה הפי' עיי"ש. אמרי יוסף פר' כי תצא דף ע"א טז ב')

בלשונו"ק של רבינו מרן ה"אמרי יוסף זי"ע בענין תעניתים וסינופם

"כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדה עליו גרזן כי ממנו תאכל.

י"ל עפ"י מה שנאמר בספח"ק "עבודת ישראל פר' שלח בפסוק "ראשית עריסותיכם" וגו', כי עיקר המצוה בימי הילדות והבחרות כשהאדם שולם בכוחו והוא הראשית לקדש מנעוריו ואמר הכתוב "מראשית עריסותיכם" ומדייק שם רש"י על לשון "מראשית עיי"ש. ונבאר ג"כ לפי דרכינו והתורה מזהירה ג"כ שלא יאמר אבטל א"ע מכל וכל עניני עוה"ז ואפי' הכרחית, וזה ג"כ אינו רשאי, וכמ"ש מורינו ר"א בספרו נועם אלימלך בפסוק ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה וגו' עיי"ש. וזש"ה ג"כ כאן "מראשית עריסותיכם" מקצת ולא כולו שלא תכלה א"ע בסינופם יותר מדי רק הכל בהשכל ובמישור וידעת את ד' עכ"ל. ונמצא עד"ז יש לרמז ג"כ כאן בפסוק שלפנינו שאמר "כי תצור אל עיר" ד"ל הגוף נקרא עיר במאמר רז"ל "על עיר קטנה, וז"ל כאשר

תתעורר לשוב בתשובה" ותצור אל עיר "שהוא הגוף לסגף אותו וז"ש דייקא "כי תצור שרומז לחודש אלול המעוטר לתשובה טרם בוא יום הנורא והנה מבואר בספח"ק אשר בחודש אלול הם תרצו שעות המעוטרות לתשובה וז"ש "כי תצור" דייקא "אל עיר" ד"ל שתדע בחודש אלול בתרצ"ו שעות שיבו לצור "אל עיר" שהוא הגוף ולסגף אותו כמבואר בכל הספרי מוסר, אשר בימי אלול צריך האדם להתענות ולסגף א"ע לתקן מה שפגם. וז"ש "להלחם עליה" ד"ל מלחמת היצר. "לתפשה" ד"ל להכניע הגוף ותאותיו לזאת (התורה) (לא תשחית את עצה"ל לא תסגף א"ע יותר מדי ולא תשחית את הגוף שהוא כעץ וכנ"ל בספח"ק "עבודת ישראל" ו"נועם אלימלך". "שלא יכלה את גופו בסינופם יותר מדי רק הכל בהשכל ובמישור. ואמר הטעם "כי ממנו תאכל" ד"ל כי ע"י הגוף תאכל לעוה"ב כי תעשה מצות ומעש"ט בנוסף ובוה תזכה לחיי העוה"ב ואם תכלה כל נופך בתעניתים וסינופם יותר מדי אזי לא יוכל אח"כ לעבוד את השי"ת ולקיים מצותיו בפועל וז"ש בפסיקתא "כי ממנו תאכל" מצות עשה "ואחו לא תכרת" מצות ל"ת, ר"ל כי הנוף אתה צריך לעבודה השי"ת לקיים בו הרמ"ח מ"ע ושס"ה ל"ת לכן לא תשחית את כל גופך מכל וכל".

אמרי יוסף פר' שופטים דף ס"ח טור א'-ב

כי הגויים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעוננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך ה' אלקיך. שופטים
בספרים הקדושים פירשו דגוי שקם בבוקר יכול לעשות מה שעולה בלבו, משא"כ יהודי קודם צריך ליטול ידיו, לומר ברכת התורה, אח"כ לקרוא קריאת שמע ולהתפלל, ורק אח"כ יכול לאכול פת שחרית, וגם זה לא לפני שיודע שהכל בכשרות מדבקי והפרישו תרומות ומעשרות, וכן איתא בספח"ק עה"פ (ירמיה ב, א) "כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה", דהנה קודם קבלת התורה מצינו שהיה האדם יכול לעשות כל מה שחפץ לכו ולא היה שום איסור, אך לאחר מתן תורה עם ישראל קיבלו המון לאוויין ואיסורים, וזה משיב הנביא, זכרתי לך חסד נעוריך, לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה, היינו בזוה דרך התורה שזרועה בהרבה "לא", ועם ישראל קיבלו את התורה לא מחמת עול אלא מתוך אהבה ויראה שאמרו נעשה ונשמע, וזהו כוונת הכתוב כי הגויים האלה אל מעוננים וקוסמים ישמעו, דהם אין להם את התורה והולכין אחר תאוות לבם ואינם יכולין להתגבר על יצרם, ואתה, משא"כ היהודי, לא כן נתן לך ה' אלקיך, יש לו את הכוח לעמוד בפני יצרו כשימפתחו לדבר עבודה ולומר "לא כן" ולהתגבר על כל התאוות, וכוח זה הוא ע"י שממשיך האדם על עצמו את האלוף של עולם המשיגה עליו בכל עת ורגע.
(כ"ק מרן רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע)

זכור את אשר עשה לך עמלק.

לכאורה נראה שהמילה "לך" מיותרת? נ"ל להסביר את הענין שימרוע ציוותה התורה ללחום כ"כ נגד העמלקי? שיש חוב למחוק אותם לגמרי מן השורש? כי "עמלק" בגימטריא ספק, שעמלק רצה להחדיר בעם ישראל ספיקות במציאות השי"ת, שבני ישראל לא יאמינו בו. והפסוקים "שמע ישראל ד' אלקינו ד' אחד" ו"ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" מוכיח על מציאת השי"ת, ויש בפסוקים אלו חמישים אותיות וזה מה שהתורה אומרת "זכור את אשר עשה לך עמלק" - "לך" בגימטריא חמישים, כמספר האותיות שב"שמע ישראל..."

וב"ברוך שם כבוד מלכותו". עמלק רצה שלא תאמין מה שמילים אלו מורות לך, ושלא תאמין בהם לכן חייבים למחות.
(כ"ק מרן רבינו בעל אמרי יוסף זי"ע)

למען ידעו דור האחרון חסידים מספרים עובדות וסיפורים מרבתינו הק'

רבי שמואל צבי לקח את בנו האמרי יוסף חשד שלום מבעלזא זצ"ל וכשנכנסו עם קויעל רבי שמואל צבי היה כמה בנים והשר שלום מבעלזא שאל את רבי שמואל צבי על האמרי יוסף אם זה משה, ענה רבי שמואל צבי שלא שוה רבי יוסף מאיר אחרי כן השר שלום הסתכל על המצח של האמרי יוסף ואמר ש"ן מו"ח"ל ש"ין מו"ח"ל (מוח יפה מוח יפה), אחרי כן אמר רבי שמואל צבי שלמה הוא שאל על האמרי יוסף שאם הוא משה אלא שבכל דור ודור יש ניצוץ של משה רבינו ע"ה והשר שלום ראה את זה האמרי יוסף שמישה שפיר קאמרת ולכן שאל עליו אם הוא משה.

סיפור יקר ונחמד ששמעתי מר' חיים אריה טאוב ז"ל, ואח"כ ש שמעתי מר' יהושע בלוק מצפת אותו הסיפור ששמע מבעל המספר המפורסם החסיד הישיש ר' שמשון מרגלית מצפת, ויש לציין שתקופה קצרה הי המקום מגוריו של ר' שמשון בטרכובילניא, רומניא הונגריא.

כשרבינו הקדוש מרן ה"אמרי יוסף" זי"ע זי"ע כשהתחתן בזיווג שלישי עם הרבנית מרת פערל בתו של ר' עזרא יעקב ב"ש מנגידי המחוז בא לגור בספינקא מקום מגורו של חותנו - שנת תר"ל חותנו שכר לו דירה יקרה עשויה מאבן (באידיש קראו לבית מסוג זה מויער-מלשון חומה). והפריץ שהיה גר בבעדיבעשט ולבית חצר גדולה, ובחצר נטועים עצי פרי מסוגים שונים. וכשרבינו התחיל להתפרסם ורבים שחרו לפתחו, כמובן ועי"ז התחילו החסידים להסתובב בחצר הצדיק ולעקוב אחר עבודתו הקדושה של הצדיק. יום אחד בא הפריץ לרגל עסקיו לעיר ספינקא, שונאי ישראל כידוע אף פעם לא חסרו, ואמרו הם לפריץ הבט היהודי שגר בביתך אינו משגיח על דירתך והחצר ועצי הפרי נשחתים, השכר לנו את דירתך ונטפל בה, הפריץ נכנס לבית המשמשים והודיע להם שעל הרבי לעזוב בתקופה קצרה את הבית והלך לדרכו. סיפרו הגבאים לרבינו את דבריו של הפריץ, ענה להם הרבי שאין להתייחס לדבריו. כך בתקופה קצרה חזר שנית ותבע שיש לעזוב את העיר עד זמן קצר. שוב ענה הרבי שאין להתייחס לדבריו. וכשבא הפריץ בפעם השלישית, הסיתו בו הגויים, הנה אתה רואה שלא אתה בעה"ב על דירתך, והם בכלל לא מתייחסים לדברך. הפריץ התמלא כעס ונכנס אל הגבאים והקציב להם זמן חדש שעליהם לעזוב את הדירה שוב נכנסו הגבאים להרבי, התשובה היתה אין מה לחשוש ואמר "עד וועט כאפעין פייגלעך" (הוא יצוד ציפורים) הגבאים לא הבינו את דבריו של רבינו, ויצאו מחדרו, בדרך כשנסע הפריץ בעגלתו הביתה ראה ציפור יפה מיוחדת במינה ע"י עגלתו, ביקש מהעגלון שיעצור, ויצא לתפוס את הציפור. ניגש הפריץ אל הציפור וניסה לתפוסה, הציפור קפה למרחק כמה מטרים, וכך התעסק עמה זמן רב, עד שבעל העגלה זירזו שאשתו תדאג לו, הם המשיכו לנסוע כברת דרך ושוב ראה את אותה ציפור שוב קפץ ממרכבתו וניסה ללכודה וכי'

עד ששוב הזכיר לו העגלון שצריך להמשיך בדרכם, כשהגיע הפריץ לביתו והתיישב לאכול ראה דרך החלון את הציפור הפסיק לאכול והתחיל לנסות שוב ללכודה, ולא הרפה מזה עד שהכניסו אותו לבית משוגעים ושם מת. וכן אשתו מדוב בושה חלתה ומתה.

בת אחת היתה לפריץ שהיתה נשואה לעורך דין, התכוננה וראתה מה שיקרה למשפחתה המפוארת נבהלה מאוד אולי גם עליה יגיע התור, ושחה צרתה וראתה לכל אחד עד שאמר לה יהודי אחד מעיירת ביארבישט הנני חושב שכל הצרה הזו באה בגלל שאביך פגע ברבי מספינקא, והצעתו היא לך שתסעי לרבי מספינקא ותבקשי את סליחתו ועם אמחל לך אז תעבור מגיפה זו ממשפחתך, ואכן נסעה מיד לרבי ומסרה לו את כל הדירה וחתמה ע"ז, וכן כל שנה היתה מביאה מתנות לחצר הרבי.

בימיו ארבה לצעירי ישראל סכנת הגיוס של הנכרים. הגיוס היה קשר בפיקוח נפש, הן מבחינה פיסית, בגלל שהמגויס היה נתון למשיסה והתעללות מידי הצוירים שונאי ישראל - מלבד עצם הסכנה בקרבות ובחזיתות האש והן מבחינה רוחנית, כי השחייה בקסרקטין של הצבא היתה קשורה בנסיונות קשים לשמור על היהדות. חיפשו, לכן, כל בחור טוב עצות ותחבולות להשתחרר מן השירות הצבאי ומי שלא הצליח להשחרר - ניסה להתחמק ממנו באופן בלתי ליגאלי. עוד בתקופת החירום של מלחמת העולם הראשונה, התאספו הרבה עריקים כאלה (שהיו נקראים אנשי שלומנו "טמירים ונעלמים") בצל קורתו של רבינו זצ"ל, והיו תולים תקוותם בזכותו שלא יתפסו. יום אחד באו ז'נדרמים ערלים לערוך חיפושים בבית מדרשו, אך הוא אמר לאנשיו שלא יתחבאו ולא יזועו מפניהם, וכאשר נכנסו אנשי הצבא פנימה וראו את צורתו הקדושה נפל פחדו עליהם ועזבו מיד את המקום.

עשרה מאמרות - הנחה רבינו האמרי יוסף זי"ע

שנכתב על ידי רבינו החקל יצחק זי"ע ה"ד הקדמה לספרי אבנו האמרי יוסף זי"ע

מאמר התשיעי

בגודל מדרגותיו, ובעוצם נוראותיו

ח

כ"פ ראינו בעינינו שהי' מביע ברוח"ק ויודע מה שנועשה במקומות החוקות, כלילה שנפטר רבינו הגה"ק מצאנץ זצ"ל הראו לו בחלום שנמלו ראשן של ישראל ר"ל ובבוקר אמר לאיש א' שבלילה זאת נפטר רבינו הג"ל, וכ"ה כליל ש"ק כשנפטר הר"ה"ק מהר"מ מוויזניצא זצ"ל, רצו החסידים לעשות דיקודין בביהמ"ד כמנהגם, שלח אאמו"ר את משמשו שלא יקדו כי רואה חשכות גדול ר"ל, וכן סיפר לי שבלילה שנפטר הר"ה"ק מהר"מ מבעלזא זצ"ל, לא הי' יכול לישן כי ראה ג"כ חשכות גדול ר"ל ובכה ע"ז במיות רבות וקרא קצת במגילת איכה, וכן הי' כלילה שנפטר הגה"צ מהר"ח"ל מסיגעט ז"ל הגם שכבר הי' אאמו"ר חלש ע"י מחלתו בכ"ז שאל כלילה אם הוא עודנו בחיים (כי ביום הקודם הזכרנו לפנינו לברכו ברפ"ש ע"כ שאל עליו כלילה האם יתפלל עוד בעדו), גם הבנתי מתוך דבריו הק' וכמדומה ששמעתי ממנו בפירוש שהוא שומע קול הרשעים הצועקים מהגיהנם ומכף הקלע ר"ל, עוד שמעתי יממנו פ"א שאמר, הגם שהשר של גיהנם מזהיר את הצדיקים שלא יתפללו, בעד הרשעים מ"מ הצדיק

כהכנה לימים הנוראים היו חסידים ואנשי מעשה ללמוד בעשרה מאמרות בכל יום ועל כן נביא כאן חילוק העשרה מאמרות לפי ימי החודש .

היום בחודש	מאמר	מסעיף	עד סעיף
א	הראשון	א	ד
ב	הראשון	ד	ז
ג	הראשון	ז	טו
ד	השני	א	ד
ה	השני	ד	ח
ו	השני	ח	טו
ז	השלישי	א	ד
ח	השלישי	ב	ז
ט	השלישי	ז	טו
י	הרביעי	א	ד
יא	הרביעי	ד	ח
יב	הרביעי	ח	טו
יג	החמישי	א	ד
יד	החמישי	ד	ח
טו	החמישי	ח	טו
טז	השישי	א	ד
יז	השישי	ו	ז
יח	השישי	ז	טו
יט	השביעי	א	ד
כ	השביעי	ד	ח
כא	השביעי	ח	טו
כב	השמיני	א	ד
כג	השמיני	ד	ח
כד	השמיני	ח	טו
כה	התשיעי	א	ד
כו	התשיעי	ד	ז
כז	התשיעי	ז	טו
כח	העשירי	א	ד
כט	העשירי	ד	ז
ל	העשירי	ז	טו

אינו שומע לו ומתפלל בעדם, גם אמר פ"א מה שהוא מאריך בסעודה ג' (כי דרכו בקודש ה' להאריך אחר התורה קצת בסיפורים) הוא מחמת חמלת הרשעים שלא יחזירו אותן תיכף אחר ש"ק לגיהנם (והבנתי מתוך דבריו, שכ"ז שהוא יושב בסעודה ג' אין מבערין האש של גיהנם) כי כן סיפר בשם רבינו הק' מצאנץ שסיפור עובדא מהרי"ף ז"ל, ותוכן הדבר שהריי"ף ז"ל ה' לו מדריגה זאת שכל זמן שה' יושב בסעודה שלישית לא ה' מחזירין את הרשעים לגיהנם, וע"כ ה' דרכו בקודש להאריך בה כל מה דאפשר.

לעשות רצון צדיק - וכוונת דיוסף צדיקא

יהודי יקר !

הבטחת רבינו השניח יעקב יוסף זי"ע שכל יהודי
שעולה לציון רבינו האמרי יוסף זי"ע בכל ימות
השנה ובפרט ביומא ההילולא בודאי פעל כל
ישועה שיצריך לו.

אל תזוזתו על הבטחה זו

מכון הקלטות זכרון "יעקב יוסף"

ע"ש רבינו כ"ק מרן אדמו"ר דרבי יעקב יוסף זצוק"ל

הננו להודיע לקהל אנ"ש כי ניתן להשיג דיסקים תפילות, ומראות,
זמירות, טישנים, מכ"ק אדמו"ר השיח יעקב יוסף זי"ע

היה עם פפיות שלוחי עמך: תפילות מועדי השנה 40 ש

רצה עתירתם: קטעי תפילות מימים נוראים וימות השנה 40 ש

אזמר בשבחין: ניגונים מימות השנה 40 ש לדיסק

וזכנו לקבל שבתות: ניגוני שבת 40 ש לדיסק

מראות חיו של רבינו: רבינו עם אדמורים ובימות השנה 40 ש

הספר שיח יעקב יוסף מרבינו זצוק"ל ניתן להשיג במחיר 50 ש

שיעורים מפי המו"ץ וחרה"ג מרדכי אריה ורצברגר שליט"א דיבית,

עניני דיומא, ימים טובים.

בתורה - הנהלת המכון

ארכיון למען ידעו דור האחרון ספינקא

ההנו להודיע לקהל הרחב וחסידיו ספינקא שבימים אלו בכתובת תולדות
רבנותה"ק האמרי יוסף, ועל החקל יצחק, ורבינו השיח יעקב יוסף ועל כן
פונים אנו לציבור כל מי שברשותו חומר ויוכל להעביר לנו על מנת
שנוכל להכניסו לספר נודע לו על כך, פנייתנו לכל מי שיוכל לעזור
ולסייע לנו בהעברת החומר על גבי דיסקים, וכן כל מי שיש בידו חומר
מרבנותינו הק' ורוצה להעבירו לידינו לארכיון, למען ידעו דור האחרון
ניתן לפנות למספר: 053-4197584 בתורה ארכיון בית ספינקא

לעילוי נשמת הורי היקרים

אבי מורי הרה"ח יוסף מרדכי ב"ר משה צבי ז"ל

ו"ג לחודש מר חשוון תשמ"א

ואמי מורתי מלכה ב"ר משה חיים ע"ה

ג' לחודש ניסן תשפ"ד

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת

הרה"ח משה חיים ב"ר ישעיהו ז"ל

ח' מנחם אב תשנ"ה

האשה מרת געלא ב"ר ישישכר דוב ע"ה

י"ד טבת תשמ"ד

ת.נ.צ.ב.ה